

[Arne Bjerregaard]

De enkelte partiers ændringsforslag skal jeg selvfølgelig ikke gennemgå alle sammen – det vil ikke interessere så forfærdelig mange – men lad mig sige til de frie demokrater, at vel kunne vi alle sammen ønske, at skatten kunne sættes ned, og at vi ad den vej kunne skabe dynamik i samfundet. Jeg ønsker da ikke fuldstændig at afvise, at der ved en ned-sættelse af skatten selvfølgelig ville komme en vis dynamik i samfundet, eller i al fald at det ville forcere noget i samfundet. Det er da klart. Men jeg er stadig væk af den opfattelse, at vi ikke kan omlægge samfundsstrukturen så hurtigt. Vi kan ikke så hurtigt ændre med så store beløb. Hvis vi gør det, slår vi så meget i stykker, at den effekt, man kunne få ud af det, ødelægges, og det mener jeg ikke er de frie demokraters målsætning. Det håber jeg da ikke.

Selvfølgelig kan man, som jeg sagde, igennem dette vise, hvad det er, man vil nå til. Netop dette, at de ønsker at afskaffe indkomstbeskatningen, viser jo stadig væk, at de frie demokrater er en aflægger af fremskridtspartiet. Jeg var også lidt i tvivl om, hvor børnechecken var taget med, men jeg må erkende, at det ikke er nødvendigt for de frie demokrater at lede efter den, idet den står under ændringsforslag nr. 682. Der er den medtaget.

VS' forslag viser klart målsætningen. De vil afskaffe kongehuset og kirkeministeriet, arbejdsret og forligsinstitution osv. Det er selvfølgelig en forenkling, og det kunne da være i tråd med det, regeringen arbejder for, nemlig at skabe visse forenklinger, men så stærke forenklinger ønsker vi dog ikke at være med til.

Jeg har ikke set, om man vil afskaffe forsvaret, og det undrer mig, men VS må undskyldte mig, hvis jeg har overset, at man vil afskaffe forsvaret, for i går og faktisk også i forgårs var jeg så optaget af, skal vi sige samvirket imellem hr. Lykketoft og hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg ikke rigtig havde tid til at beskæftige mig med de dele her, men også dette fik jo en lykkelig udgang. Det undrer mig altså, og hvis jeg skulle have overset det, vil jeg bede fru Anne Grete Holmsgård fortælle mig, hvor man har fjernet forsvaret, for det plejer at være med.

Ved at lave sådanne besparelser – de første giver ikke mange besparelser, men det gør de sidste, og det gælder også SF – kan

man selvfølgelig få nogle penge at arbejde med på andre områder, men jeg vil dog sige til SF og til hr. Jes Lunde, som jeg anser for at være meget realistisk, og som også plejer at være meget seriøs, at man selvfølgelig ikke kan bruge ret mange af de penge, for som hr. Jes Lunde ved lige så godt som jeg, går de fleste, vi bruger til forsvaret, faktisk til lønninger, til afledte lønninger og til afledt beskæftigelse. Det er egentlig meget lidt, vi bruger til materiel i forhold til det andet, så derfor vil man ved at nedlægge det kun få en lidt større hær af arbejdsløse, som vi trods alt stadig væk ønsker at give en i alt fald nogenlunde tilværelse, så hvad sparer man i grunden ved det? De penge kan man altså ikke bruge ret mange af på andre områder, men selvfølgelig skal man have lov til at have den målsætning. Jeg ved, SF er imod militæret, og jeg ved, VS er imod militæret, og det skal de have lov til, men man kan ikke bruge det som et argument for, at man kan bruge flere penge på andre områder her og nu, for det kan man ikke. Det lader sig ikke gøre.

Man bruger tit den floskel at tale om de svage i samfundet, og den har jeg måske også selv undertiden brugt, men det tror jeg nok man skal være lidt påpasselig med, for man har ikke forklaret, hvem de svage i samfundet er. Mange af dem, vi kalder de svage i samfundet, er i virkeligheden ikke de svage i samfundet, og dem, vi overser, er de svage i samfundet. Vi har aldrig kunnet få en definition af, hvem de reelt økonomisk svage i samfundet er. Selvfølgelig kan vi hurtigt finde frem til nogle enkelte grupper, som er det, men det er ikke rigtigt, når man generelt siger, at den, der er arbejdsløs, hører til den svage gruppe. Sådan behøver det ikke at være, for det er nu altså husstandsindkomsten, der er bestemende for, hvilke forbrugsmuligheder man har; det er ikke den situation, den ene af parterne er i. Selvfølgelig kan der være nogle psykiske problemer, men det er ikke de økonomiske problemer. Derfor er det lidt vanskeligt at udskille en såkaldt svag gruppe i dagens Danmark, men at der er nogle, vil jeg ikke undlade at indrømme.

Lad mig så notere, at socialdemokratiet sammen med SF ønsker forhøjelse af indkomstkatten, hvilket er lige modsat de frie demokrater. Nu kan man diskutere, om der kommer denne forhøjelse på 1,2 mia kr., som